Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2160/2003,**

annettu 17 päivänä marraskuuta 2003,

salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta

(EYVL L 325, 12.12.2003, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 1003/2005, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2005	L 170	12	1.7.2005
►**M2**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2160/2003,

annettu 17 päivänä marraskuuta 2003,

salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Elävät eläimet ja eläimistä saatavat elintarvikkeet sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä I olevaan luetteloon. Eläinten kasvatus ja eläimistä saatavien elintarvikkeiden markkinoille saattaminen on tärkeä tulolähde maatalousväestölle. Toteuttamalla eläinlääkintätoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on nostaa kansanterveyden ja eläinten terveyden tasoa yhteisössä, tuetaan kyseisen alan järkiperäistä kehitystä.

(2) Ihmisten terveyden suojelu suoraan tai välillisesti eläinten ja ihmisten välillä tarttuvilta taudeilta ja tartunnoilta (zoonooseilta) on ensiarvoisen tärkeää.

(3) Elintarvikkeiden välityksellä siirtyvät zoonoosit voivat aiheuttaa inhimillistä kärsimystä sekä taloudellisia tappioita elintarviketuotannolle ja -teollisuudelle.

(4) Huolenaiheita ovat myös zoonoosit, jotka tarttuvat muista lähteistä kuin elintarvikkeista, kuten luonnonvaraisista eläimistä ja kotieläimistä.

(5) Alkutuotannossa olevia zoonooseja on valvottava asianmukaisella tavalla sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen tavoitteet saavutetaan. Kun on kyse sellaisesta alkutuotannosta, jossa alkutuotannon tuotteita tuottava elintarvikealan toimija toimittaa niitä pieninä määrinä suoraan lopulliselle kuluttajalle tai paikallisille vähittäisliikkeille, on kuitenkin asianmukaista suojata kansanterveyttä kansallisella lainsäädännöllä. Kyseisessä tapauksessa tuottajan ja kuluttajan välillä on läheinen yhteys. Kyseinen tuotanto ei saisi merkittävästi lisätä zoonoosien keskimääräistä esiintyvyyttä eläimissä koko yhteisön alueella. Näytteenottoa ja analysointia koskevat yleiset vaatimukset eivät välttämättä ole käytännöllisiä eivätkä tarkoituksenmukaisia sellaisten tuottajien kannalta, joilla on hyvin vähän eläimiä tai jotka ovat sijoittautuneet erityisistä maantieteellisistä haitoista kärsiville alueille.

([1]) EYVL C 304 E, 30.10.2001, s. 260.
([2]) EYVL C 94, 18.4.2002, s. 18.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. toukokuuta 2002 (EUVL C 180 E, 31.7.2003, s. 160), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. helmikuuta 2003 (EUVL C 90 E, 15.4.2003, s. 25) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. kesäkuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 29. syyskuuta 2003.

▼B

(6) Tiettyjä eläimissä ja eläinperäisissä tuotteissa esiintyviä zoonooseja ja zoonoosien aiheuttajia koskevista suojatoimenpiteistä elintarvikkeista aiheutuvien tartunta- ja myrkytyspesäkkeiden ehkäisemiseksi 17 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/117/ETY ([1]) säädettiin tiettyjen zoonoosien seurantajärjestelmien ja tiettyjen siipikarjaparvien salmonellatarkastusten käyttöönottamisesta.

(7) Kyseisessä direktiivissä säädetään, että jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kansalliset toimenpiteet, jotka ne ovat toteuttaneet direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi, ja että niiden on laadittava salmonellan seurantasuunnitelmat siipikarjan osalta. Neuvoston direktiivillä 97/22/EY ([2]), jolla muutettiin direktiiviä 92/117/ETY, tämä vaatimus kuitenkin peruutettiin väliaikaisesti, kunnes direktiivin 92/117/ETY 15 a artiklassa säädetty tarkistaminen on suoritettu.

(8) Useat jäsenvaltiot ovat jo jättäneet salmonellan seurantasuunnitelmat, jotka komissio on hyväksynyt. Lisäksi kaikkia jäsenvaltioita vaadittiin toteuttamaan 1 päivästä tammikuuta 1998 direktiivin 92/117/ETY liitteessä III olevassa I jaksossa salmonellan osalta säädetyt vähimmäistoimenpiteet sekä vahvistamaan säännökset, joissa täsmennetään toimenpiteet sen estämiseksi, että salmonellaa pääsisi kasvatustiloille.

(9) Kyseiset vähimmäistoimet keskittyivät salmonellan seurantaan ja valvontaan *Gallus gallus* -lajin jalostusparvissa. Jos otetuissa näytteissä todettiin ja vahvistettiin *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -serotyyppejä, oli toteutettava direktiivissä 92/117/ETY säädettyjä erityistoimenpiteitä tartunnan hallitsemiseksi.

(10) Muussa yhteisön lainsäädännössä säädetään tiettyjen zoonoosien seurannasta ja valvonnasta eläinpopulaatioissa. Erityisesti eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/432/ETY ([3]) käsittelee nautaeläinten tuberkuloosia ja luomistautia ja eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa 28 päivänä tammikuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/68/ETY ([4]) käsittelee lampaiden ja vuohien luomistautia. Tämän asetuksen ei pitäisi aiheuttaa tarpeetonta päällekkäisyyttä kyseisten voimassa olevien vaatimusten kanssa.

(11) Lisäksi elintarvikehygieniasta annettavassa yhteisön lainsäädännössä olisi annettava zoonoosien ja niiden aiheuttajien ehkäisemisen, valvonnan ja seurannan kannalta tarpeelliset erityissäännökset, ja siihen olisi sisällyttävä myös elintarvikkeiden mikrobiologista laatua koskevia erityisvaatimuksia.

(12) Direktiivissä 92/117/ETY säädetään tietojen keräämisestä zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintymisestä rehuissa, eläimissä, elintarvikkeissa ja ihmisissä. Vaikka tiedonkeruujärjestelmä ei ole yhdenmukainen eikä siten vertailukelpoinen jäsenvaltioiden välillä, se tarjoaa perustan zoonoosien ja niiden aiheuttajien nykytilanteen arvioinnille yhteisössä.

(13) Tiedonkeruujärjestelmän tulokset osoittavat, että suurin osa ihmisissä todetuista zoonoositapauksista johtuu tietyistä zoonoosien aiheuttajista, kuten *Salmonella* spp:stä ja *Campylobacter* spp:stä.

([1]) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 38, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).
([2]) EYVL L 113, 30.4.1997, s. 9.
([3]) EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1226/2002 (EYVL L 179, 9.7.2002, s. 13).
([4]) EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003.

▼B

Ihmisissä todetut salmonelloositapaukset, etenkin *Salmonella enteritidis*- ja *Salmonella typhimurium* -bakteerin aiheuttamat tapaukset, näyttävät vähentyvän, mikä osoittaa yhteisössä toteutettujen valvontatoimenpiteiden onnistuneen. On kuitenkin todennäköistä, että monet tapaukset jäävät ilmoittamatta, ja sen vuoksi kerätyt tiedot eivät välttämättä anna täydellistä kuvaa tilanteesta.

(14) Kansanterveyttä koskevia eläinlääkintätoimenpiteitä käsittelevä tiedekomitea totesi zoonooseista 12 päivänä huhtikuuta 2000 antamassaan lausunnossa tuolloiset elintarvikeperäisten zoonoositartuntojen valvontatoimenpiteet riittämättömiksi. Lisäksi komitea totesi, että jäsenvaltioiden keräämät epidemiologiset tiedot eivät olleet täydellisiä eivätkä täysin vertailukelpoisia. Tämän vuoksi komitea suositteli seurantajärjestelyjen parantamista ja määritteli riskinhallinnan vaihtoehtoja.

(15) Sen vuoksi on tarpeen parantaa tiettyjen zoonoosien aiheuttajien nykyisiä valvontajärjestelmiä. Samalla tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta, neuvoston päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 92/117/ETY kumoamisesta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/99/EY ([1]) vahvistetuilla säännöillä korvataan direktiivissä 92/117/ETY vahvistetut seuranta- ja tiedonkeruujärjestelmät.

(16) Valvonnan olisi periaatteessa katettava koko elintarvikeketju maatilalta ruokapöytään.

(17) Valvontaa olisi yleensä säänneltävä rehuja, eläinten terveyttä ja elintarvikehygieniaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä annetuilla säännöillä.

(18) Tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien valvonnasta on kuitenkin tarpeen vahvistaa erityisvaatimukset.

(19) Erityisvaatimusten olisi perustuttava zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintyvyyden vähentämistä koskeviin tavoitteisiin.

(20) Eläinpopulaatioissa esiintyville zoonooseille ja niiden aiheuttajille olisi vahvistettava tavoitteet ottaen huomioon erityisesti niiden esiintymistiheys ja epidemiologiset suuntaukset eläinpopulaatioissa ja väestössä, rehuissa ja elintarvikkeissa, vaarallisuus ihmisille, mahdolliset taloudelliset seuraukset, tieteellinen neuvonta sekä aiheelliset toimenpiteet niiden esiintyvyyden vähentämiseksi. Muille elintarvikeketjun osille voidaan vahvistaa tavoitteita tarpeen mukaan.

(21) Jotta varmistetaan tavoitteiden saavuttaminen hyvissä ajoin, jäsenvaltioiden olisi laadittava erityiset valvontaohjelmat, jotka yhteisön olisi hyväksyttävä.

(22) Päävastuun elintarvikkeiden turvallisuudesta olisi oltava elintarvikealan ja rehualan toimijoilla. Siksi jäsenvaltioiden olisi kannustettava kaikkia alan yrityksiä laatimaan valvontaohjelmia.

(23) Jäsenvaltiot sekä elintarvikealan ja rehualan toimijat voivat haluta käyttää valvontaohjelmissaan erityisiä valvontamenetelmiä. Kaikkia menetelmiä ei kuitenkaan voida hyväksyä, varsinkin jos ne haittaavat yleisesti tavoitteen saavuttamista, häiritsevät tarvittavia testausjärjestelmiä tai aiheuttavat mahdollisia uhkia kansanterveydelle. Siksi olisi säädettävä aiheellisista menettelyistä, joita noudattaen yhteisö voi päättää, että tiettyjä valvontamenetelmiä ei saa käyttää valvontaohjelmissa.

(24) Lisäksi voidaan käyttää tai kehittää myös sellaisia valvontamenetelmiä, jotka eivät erityisesti kuulu minkään tuotteiden hyväksyntää koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin, mutta jotka auttaisivat saavuttamaan tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiin-

([1]) Ks. tämän virallisen lehden sivu 31.

▼B

tyvyyden vähentämistä koskevat tavoitteet. Sen vuoksi olisi oltava mahdollista hyväksyä tällaisten menetelmien käyttö yhteisön tasolla.

(25) Olennaista on käyttää lisäämiseen parvia tai karjaa, jotka on tarkastettu tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti. Jos tilalla on käynnissä erityinen valvontaohjelma, koetulokset olisi toimitettava eläinten ostajalle. Tätä varten vastaavaan yhteisön lainsäädäntöön olisi lisättävä erityisvaatimukset, jotka koskevat yhteisön sisäistä kauppaa ja tuontia kolmansista maista erityisesti elävien eläinten ja siitosmunien lähetyksien osalta. Direktiiviä 64/432/ETY, terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annettua neuvoston direktiiviä 72/462/ETY ([1]) sekä eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 15 päivänä lokakuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 90/539/ETY ([2]) olisi muutettava vastaavasti.

(26) Tämän asetuksen antamisen ei pitäisi vaikuttaa lisätakeisiin, jotka myönnettiin Suomelle ja Ruotsille niiden liittyessä yhteisöön ja jotka on vahvistettu komission päätöksissä 94/968/EY ([3]), 95/50/EY ([4]), 95/160/EY ([5]), 95/161/EY ([6]), 95/168/EY ([7]) ja neuvoston päätöksissä 95/409/EY ([8]), 95/410/EY ([9]) ja 95/411/EY ([10]). Tässä asetuksessa olisi säädettävä menettelystä, jolla myönnetään siirtymäkaudeksi takeet jokaiselle jäsenvaltiolle, jolla on hyväksytty yhteisön vähimmäisvaatimuksia pitemmälle menevä salmonellaa koskeva kansallinen valvontaohjelma. Tällaisen jäsenvaltion kanssa käytävän kaupan kohteena oleville eläville eläimille ja siitosmunille tehtyjen testien tulosten olisi vastattava kyseisen valtion kansallisessa ohjelmassa asetettuja vaatimuksia. Elintarvikehygieniasta annettavassa yhteisön lainsäädännössä olisi säädettävä samanlaisesta menettelystä lihan ja syötäväksi tarkoitettujen kananmunien osalta.

(27) Tuotteita yhteisöön vievien kolmansien maiden on toteutettava vastaavat zoonoosien valvontatoimenpiteet samaan aikaan kuin toimenpiteitä sovelletaan yhteisössä.

(28) Salmonellavalvonnan osalta käytettävissä olevat tiedot näyttävät osoittavan, että siipikarjatuotteet ovat ihmisissä esiintyvän salmonelloosin yksi pääasiallinen lähde. Valvontatoimenpiteitä olisi siksi sovellettava kyseisten tuotteiden tuotantoon ja tällä tavoin laajennettava direktiivillä 92/117/ETY käynnistettyjä toimenpiteitä. Syötäväksi tarkoitettujen kananmunien osalta on tärkeää vahvistaa erityistoimenpiteitä, jotka koskevat sellaisista parvista peräisin olevien tuotteiden markkinoille saattamista, joita ei ole testein havaittu salmonellattomiksi. Kananlihan osalta tavoitteena on saattaa markkinoille kananlihaa kohtuullisin takuin siitä, ettei siinä esiinny salmonellaa. Siirtymäkausi on tarpeen elinkeinonharjoittajille, jotta nämä voivat mukautua tuleviin toimenpiteisiin,

([1]) EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s 36).
([2]) EYVL L 303, 31.10.1990, s. 6, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003.
([3]) EYVL L 371, 31.12.1994, s. 36.
([4]) EYVL L 53, 9.3.1995, s. 31.
([5]) EYVL L 105, 9.5.1995, s. 40, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 97/278/EY (EYVL L 110, 26.4.1997, s. 77).
([6]) EYVL L 105, 9.5.1995, s. 44, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 97/278/EY.
([7]) EYVL L 109, 16.5.1995, s. 44, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 97/278/EY.
([8]) EYVL L 243, 11.10.1995, s. 21, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 98/227/EY (EYVL L 87, 21.3.1998, s. 14).
([9]) EYVL L 243, 11.10.1995, s. 25, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 98/227/EY.
([10]) EYVL L 243, 11.10.1995, s. 29, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 98/227/EY.

▼B

joita voidaan muuttaa myöhemmin erityisesti tieteellisen riskinarvioinnin perusteella.

(29) On aiheellista nimetä kansallisia ja yhteisön vertailulaboratorioita antamaan neuvoja ja apua tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa kysymyksissä.

(30) Jotta varmistetaan tämän asetuksen yhdenmukainen soveltaminen, olisi annettava säännökset yhteisön tarkastuskäyntien ja valvonnan järjestämisestä muun tätä alaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

(31) Olisi säädettävä aiheellisista menettelyistä, joilla voidaan muuttaa joitakin tämän asetuksen säännöksiä tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi sekä täytäntöönpano- ja siirtymätoimenpiteiden toteuttamiseksi.

(32) Teknisen ja tieteellisen edistyksen huomioon ottamiseksi olisi varmistettava komission ja jäsenvaltioiden välinen tiivis ja tehokas yhteistyö pysyvässä komiteassa, joka on perustettu elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002 ([1]).

(33) Tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([2]) mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite ja soveltamisala

1. Tämän asetuksen tavoitteena on varmistaa, että salmonellan ja muiden zoonoosien aiheuttajat havaitaan ja niitä valvotaan asianmukaisin ja tehokkain toimenpitein kaikissa oleellisissa tuotanto-, prosessointi- ja jakeluvaiheissa, etenkin alkutuotantovaiheessa, rehu mukaan lukien, niiden esiintyvyyden ja kansanterveydelle aiheuttaman riskin vähentämiseksi.

2. Tämä asetus koskee:

a) tavoitteiden hyväksymistä tiettyjen zoonoosien esiintyvyyden vähentämiseksi eläinpopulaatioissa:

   i) alkutuotannossa; ja

   ii) mikäli aiheellista kyseisen zoonoosin tai sen aiheuttajan vuoksi, myös muissa elintarvikeketjun vaiheissa elintarvikkeet ja rehut mukaan luettuina;

b) jäsenvaltioiden sekä elintarvikealan ja rehualan toimijoiden laatimien erityisten valvontaohjelmien hyväksymistä;

c) tiettyjä zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintyvyyden vähentämisessä käytettäviä valvontamenetelmiä koskevien erityissääntöjen hyväksymistä;

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

d) tiettyjen eläinten ja eläintuotteiden yhteisön sisäistä kauppaa ja tuontia kolmansista maista koskevien sääntöjen hyväksymistä.

3. Tätä asetusta ei sovelleta:

a) yksityiseen kotikäyttöön tarkoitettuun alkutuotantoon; eikä

b) tuottajiin, jotka toimittavat alkutuotannon tuotteita pieninä määrinä suoraan lopulliselle kuluttajalle tai paikallisille vähittäisliikkeille, jotka toimittavat alkutuotannon tuotteita suoraan lopulliselle kuluttajalle.

4. Jäsenvaltiot laativat kansallisen lainsäädännön mukaisesti edellä 3 kohdan b alakohdassa mainittuja toimintoja koskevia sääntöjä. Tällaisissa kansallisissa säännöissä on varmistettava tämän asetuksen tavoitteiden saavuttaminen.

5. Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita eläinten terveyttä ja ruokintaa, elintarvikehygieniaa, ihmisten tarttuvia tauteja, työterveyttä ja työturvallisuutta sekä geeniteknologiaa ja tarttuvia spongiformisia enkefalopatioita koskevien yksityiskohtaisempien yhteisön sääntöjen soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan

1. asetuksessa (EY) N:o 178/2002 säädettyjä määritelmiä,

2. direktiivissä 2003/99/EY säädettyjä määritelmiä, ja

3. tarkoitetaan:

a) *'karjalla'* tilalla pidettävän yhden tai useamman eläimen muodostamaa epidemiologista yksikköä; ja

b) *'parvella'* kaikkea terveydentilan osalta samanlaista siipikarjaa, jota pidetään samoissa tiloissa tai samassa tarhassa ja joka muodostaa yhden epidemiologisen yksikön. Sisätiloissa pidettävän siipikirjan osalta tähän käsitteeseen sisältyvät kaikki linnut, jotka jakavat saman ilmatilan.

3 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tämän asetuksen soveltamista varten toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset ja ilmoitettava se/ne komissiolle. Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, sen on:

a) ilmoitettava komissiolle, mikä toimivaltainen viranomainen toimii yhteysviranomaisena komission kanssa; ja

b) huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä niin, että tämän asetuksen vaatimusten asianmukainen täytäntöönpaneminen varmistetaan.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten vastuulla on erityisesti:

a) laatia 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt ohjelmat ja valmistella niihin tarvittavat muutokset erityisesti saamiensa tietojen ja tulosten perusteella;

b) kerätä tietoja, joita tarvitaan käytettyjen keinojen ja 5 artiklassa tarkoitetuista kansallisista valvontaohjelmista saatujen tulosten arvioimiseksi, sekä lähettää vuosittain nämä tiedot ja tulokset, myös mahdollisten tutkimusten tulokset, komissiolle ottaen huomioon direktii-

▼B

vin 2003/99/EY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti annetut säännöt, määräajat mukaan lukien;

c) tarkastaa säännöllisesti, että elintarvikealan ja tarvittaessa rehualan toimijoiden toimitilat ovat tässä asetuksessa annettujen sääntöjen mukaiset.

II LUKU

YHTEISÖN TAVOITTEET

4 artikla

Yhteisön tavoitteet zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintyvyyden vähentämiseksi

1. Asetetaan yhteisön tavoitteet liitteessä I olevassa sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintyvyyden vähentämiseksi liitteessä I olevassa sarakkeessa 2 luetelluissa eläinpopulaatioissa ottaen huomioon erityisesti:

a) nykyisten kansallisten toimenpiteiden toteuttamisesta saadut kokemukset; ja

b) nykyisten yhteisön vaatimusten mukaisesti ja erityisesti direktiivissä 2003/99/EY säädettyjen tietojen osana ja erityisesti sen 5 artiklan nojalla komissiolle tai Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle toimitetut tiedot.

Tavoitteet sekä niiden mahdolliset muutokset vahvistetaan 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin on sisällyttävä vähintään seuraavat seikat:

a) seuraavat numerotiedot:

i) prosenttiosuus, joka positiivisten epidemiologisten yksiköiden määrästä voi enintään jäädä jäljelle; ja/tai

ii) prosenttiosuus, jolla jäljelle jäävien positiivisten epidemiologisten yksiköiden määrän on vähintään vähennyttävä;

b) enimmäismääräaika, jonka kuluessa tavoite on saavutettava;

c) edellä a alakohdassa tarkoitettujen epidemiologisten yksiköiden määrittely;

d) niiden testauskaavojen määrittely, joita tarvitaan sen tarkistamiseksi, onko tavoite saavutettu; ja

e) tarvittaessa kansanterveydellisesti merkityksellisten serotyyppien tai muiden liitteen I sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien alatyyppien tai zoonoosien aiheuttajien määrittely ottaen huomioon 6 kohdan c alakohdassa luetellut yleisperusteet ja liitteessä III säädetyt erityisperusteet.

3. Yhteisön tavoitteet asetetaan ensimmäisen kerran ennen liitteessä I olevassa sarakkeessa 4 ilmoitettuja asianomaisia päivämääriä.

4. a) Kunkin yhteisön tavoitteen määrittelemisen yhteydessä komissio toimittaa analyysin tavoitteen arvioiduista kustannuksista ja hyödyistä. Tässä analyysissä otetaan huomioon erityisesti 6 kohdan c alakohdassa olevat perusteet. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä avustettava komissiota kaikin tarvittavin keinoin tämän laatiessa analyysiään.

b) Ennen kunkin yhteisön tavoitteen ehdottamista komission on kuultava jäsenvaltioita analyysin tuloksista 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

▼B

c) Analyysin tulosten ja jäsenvaltioiden kuulemisen perusteella komissio tekee tarvittaessa ehdotuksen yhteisön tavoitteiksi.

5. Edellä 2 kohdan e alakohdasta ja 4 kohdasta poiketen seuraavia sääntöjä kuitenkin sovelletaan siipikarjaan siirtymäkautena.

Yhteisön tavoite lajin *Gallus gallus* jalostusparvien osalta tämän siirtymäkauden aikana koskee ihmisillä esiintyvän salmonelloosin viittä yleisintä salmonellan serotyyppiä, jotka voidaan todeta EY:n valvontajärjestelmillä koottujen tietojen pohjalta. Yhteisön määrittelemät munivia kanoja, broilereita ja kalkkunoita koskevat tavoitteet tämän siirtymäkauden aikana kattavat *Salmonella enteritidis*- ja *Salmonella typhimurium* -bakteerit. Näitä tavoitteita voidaan kuitenkin tarvittaessa laajentaa kattamaan muita serotyyppejä 4 kohdan mukaisesti suoritetun analyysin perusteella.

Tätä siirtymäkautta sovelletaan kuhunkin yhteisön tavoitteeseen siipikarjassa esiintyvän salmonellan vähentämiseksi. Se kestää kussakin tapauksessa kolme vuotta liitteessä I olevassa sarakkeessa 5 mainitusta päivästä lähtien.

6. a) Liitettä I voidaan muuttaa 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen b alakohdassa luetelluissa tarkoituksissa sen jälkeen, kun on erityisesti otettu huomioon c alakohdassa luetellut perusteet;

b) Liitteen I muutokset voivat muuttaa yhteisön tavoitteiden asettamista koskevien vaatimusten soveltamisalaa täydennyksin, rajoituksin tai muutoksin kyseisiin

i) zoonooseihin ja niiden aiheuttajiin;

ii) elintarvikeketjujen vaiheisiin; ja/tai

iii) eläinpopulaatioihin.

c) Ennen liitteen I muuttamista kyseisen zoonoosin tai sen aiheuttajan osalta on tarkasteltava seuraavia perusteita:

i) esiintymistiheys eläinpopulaatioissa, väestössä, rehussa ja elintarvikkeissa;

ii) vaikutusten vakavuus ihmiselle;

iii) ihmisten ja eläinten terveydenhoidolle ja elintarvikealan ja rehualan yrityksille aiheutuvat taloudelliset seuraukset;

iv) epidemiologiset suuntaukset eläinpopulaatioissa, väestössä, rehuissa ja elintarvikkeissa;

v) tieteellinen neuvonta;

vi) tekninen kehitys erityisesti käytettävissä olevien valvontavaihtoehtojen käyttökelpoisuuden osalta; ja

vii) kasvatusjärjestelmiä ja tuotantomenetelmiä koskevat vaatimukset ja suuntaukset.

7. Liitettä III voidaan muuttaa tai täydentää 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8. Komissio arvioi yhteisön tavoitteiden toteutumista ja ottaa tämän arvion huomioon uusia tavoitteita ehdottaessaan.

9. Liitteessä I lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintyvyyden vähentämistä koskevat toimenpiteet on toteutettava tässä asetuksessa annettujen sääntöjen ja sen nojalla annettujen sääntöjen mukaisesti.

▼B

III LUKU

VALVONTAOHJELMAT

5 artikla

Kansalliset valvontaohjelmat

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitettujen yhteisön tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on laadittava kaikille liitteessä I mainituille zoonooseille ja niiden aiheuttajille kansalliset valvontaohjelmat. Kansallisissa valvontaohjelmissa on otettava huomioon zoonoosien maantieteellinen jakautuminen kussakin jäsenvaltiossa ja tehokkaasta valvonnasta alkutuotantotason maataloustuottajille sekä rehu- ja elintarvikealan toimijoille aiheutuvat taloudelliset seuraukset.

2. Kansallisten valvontaohjelmien on oltava jatkuvia ja katettava vähintään kolme peräkkäistä vuotta.

3. Kansallisessa valvontaohjelmassa on:

a) määrättävä zoonoosien ja niiden aiheuttajien toteamisesta liitteessä II määriteltyjen vaatimusten ja näytteenottoa koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti;

b) määriteltävä kunkin toimivaltaisen viranomaisen sekä elintarvikealan ja rehualan toimijoiden vastuut;

c) täsmennettävä zoonoosien ja niiden aiheuttajien toteamisesta seuraavat valvontatoimenpiteet erityisesti kansanterveyden suojelemiseksi; tähän sisältyy myös liitteessä II säädettyjen erityistoimenpiteiden täytäntöönpano;

d) mahdollistettava niiden määräyksiin perustuvan edistymisen arviointi ja ohjelmien tarkistaminen erityisesti zoonoosien ja niiden aiheuttajien toteamisesta saatujen tulosten perusteella.

4. Kansallisten valvontaohjelmien on katettava vähintään seuraavat elintarvikeketjun vaiheet:

a) rehun tuotanto;

b) kotieläintalouden alkutuotanto;

c) eläimistä saatavien elintarvikkeiden jalostus ja valmistus.

5. Silloin kun se on aiheellista, kansallisten valvontaohjelmien on sisällettävä testausmenetelmiä koskevat määräykset sekä perusteet, joiden mukaan kyseisten testien tuloksia arvioidaan, kansallisen alueen sisällä lähetettyjen eläinten ja siitosmunien testaamiseksi osana liitteessä II olevassa A-osassa säädettyjä virallisia tarkastuksia.

6. Liitteessä II määriteltyjä vaatimuksia ja näytteenoton vähimmäisvaatimuksia voidaan muuttaa, mukauttaa tai täydentää 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen sen jälkeen, kun on erityisesti otettu huomioon 4 artiklan 6 kohdan c alakohdassa luetellut perusteet.

7. Jäsenvaltioiden on kuuden kuukauden kuluessa 4 artiklassa säädettyjen yhteisön tavoitteiden asettamisesta toimitettava komissiolle kansalliset valvontaohjelmansa ja esitettävä toteutettavat toimenpiteet.

▼M2

Bulgarian ja Romanian osalta siinä tapauksessa, että muille jäsenvaltioille näiden kansallisten valvontaohjelmien toimittamiselle asetettu määräaika on jo umpeutunut, toimittamisen määräaikana on liittymispäivä.

▼B

6 artikla

Kansallisten valvontaohjelmien hyväksyminen

1. Sen jälkeen kun jäsenvaltio on toimittanut 5 artiklan mukaisen kansallisen valvontaohjelman, komissiolla on kaksi kuukautta aikaa pyytää kyseiseltä jäsenvaltiolta asianmukaisia ja tarvittavia lisätietoja. Jäsenvaltion on toimitettava kyseiset lisätiedot kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Komissio tutkii kahden kuukauden kuluessa lisätietojen vastaanottamisesta, tai mikäli se ei ole pyytänyt lisätietoja, kuuden kuukauden kuluessa valvontaohjelman toimittamisesta, onko se asianomaisten sääntöjen ja varsinkin tämän asetuksen mukainen.

2. Ohjelma käsitellään hyväksymistarkoituksessa ilman tarpeetonta viivytystä 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, kun komissio on todennut kansallisen valvonta-ohjelman olevan sääntöjenmukainen tai kun sen toimittanut jäsenvaltio on sitä pyytänyt.

3. Asianomaisen jäsenvaltion tilanteessa erityisesti 5 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tulosten vuoksi tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi 1 kohdan mukaisesti aikaisemmin hyväksyttyyn ohjelmaan tehdyt muutokset voidaan hyväksyä 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

Elintarvikealan ja rehualan toimijoiden valvontaohjelmat

1. Elintarvikealan ja rehualan toimijat tai näitä edustavat organisaatiot voivat laatia valvontaohjelmia, jotka kattavat niin laajalti kuin mahdollista kaikki tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheet.

2. Mikäli elintarvikealan ja rehualan toimijat tai näitä edustavat organisaatiot haluavat valvontaohjelmiensa olevan osan kansallista valvontaohjelmaa, niiden on toimitettava valvontaohjelmansa ja näiden muutokset hyväksyttäviksi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon kyseinen toimija tai tätä edustava organisaatio on sijoittautunut. Jos kyseistä toimintaa harjoitetaan eri jäsenvaltioissa, ohjelmat on hyväksyttävä erikseen kunkin jäsenvaltion osalta.

3. Toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä 2 kohdan mukaisesti toimitetut valvontaohjelmat ainoastaan siinä tapauksessa, että se katsoo valvontaohjelmien olevan liitteessä II säädettyjen asiaa koskevien vaatimusten sekä kyseisen kansallisen valvontaohjelman tavoitteiden mukaisia.

4. Jäsenvaltioiden on pidettävä ajan tasalla olevia luetteloita elintarvikealan ja rehualan toimijoiden tai näitä edustavien organisaatioiden hyväksytyistä valvontaohjelmista. Luettelot on toimitettava komissiolle pyydettäessä.

5. Elintarvikealan ja rehualan toimijoiden tai näitä edustavien organisaatioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille säännöllisesti tiedoksi valvontaohjelmiensa tulokset.

IV LUKU

VALVONTAMENETELMÄT

8 artikla

Erityiset valvontamenetelmät

1. Komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä ja 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan:

▼B

a) päättää, että zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintyvyyden vähentämiseen kotieläintalouden alkutuotannossa ja muissa elintarvikeketjun vaiheissa voidaan soveltaa tai on sovellettava erityisiä valvontamenetelmiä;

b) hyväksyä sääntöjä a alakohdassa tarkoitettujen menetelmien käyttöedellytyksistä;

c) hyväksyä yksityiskohtaisia sääntöjä a alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä koskevista tarvittavista asiakirjoista ja menettelytavoista sekä vähimmäisvaatimuksista; ja

d) päättää, että tiettyjä valvontamenetelmiä ei saa käyttää valvontaohjelmissa.

2. Edellä 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä ei sovelleta menetelmiin, joissa käytetään eläinten ruokintaa, elintarvikelisäaineita tai eläinlääkkeitä koskevassa yhteisön lainsäädännössä tarkoitettuja aineita tai tekniikoita.

V LUKU

KAUPPA

9 artikla

Yhteisön sisäinen kauppa

1. Sarakkeessa 2 lueteltujen lajien alkuperäparville ja alkuperäkarjoille on viimeistään liitteessä I olevassa sarakkeessa 5 mainituista päivämääristä alkaen tehtävä kokeet sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien havaitsemiseksi ennen elävien eläinten tai siitosmunien lähettämistä alkuperäpaikkana olevasta elintarvikealan yrityksestä. Kokeen päivämäärä ja tulos on merkittävä asianmukaisiin terveystodistuksiin yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

2. Määräjäsenvaltiolle voidaan 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen antaa lupa vaatia siirtymäkauden ajan, että niiden kokeiden tulosten, joihin on viitattava lähettäjäjäsenvaltiossa testattavien eläinten ja siitosmunien lähetyksiin liitettävissä asianmukaisissa terveystodistuksissa, on täytettävä salmonellan osalta samat vaatimukset kuin sen hyväksytyssä kansallisessa ohjelmassa asetetaan sen alueella tehdyille lähetyksille 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Lupa voidaan peruuttaa samaa menettelyä noudattaen.

3. Salmonellaa koskevia erityistoimenpiteitä, joita sovellettiin Suomeen ja Ruotsiin lähetettyihin eläviin eläimiin ennen tämän asetuksen voimaantuloa, sovelletaan edelleen, ikään kuin ne olisi sallittu 2 kohdan mukaisesti.

4. Erityissääntöjä 5 artiklan 5 kohdassa ja edellä 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten asettamisesta jäsenvaltioissa voidaan antaa 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 6 kohdan soveltamista.

10 artikla

Tuonti kolmansista maista

1. Yhteisön lainsäädännössä edellytetään luettelon laatimista sellaisista kolmansista maista, joista sallitaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien eläinten tai siitosmunien tuonti. Liitteessä I olevassa sarakkeessa 5 mainituista päivämääristä alkaen luetteloon hyväksyminen ja luettelossa pysyminen edellyttävät asianomaisen lajin tai luokan osalta, että kyseinen kolmas maa esittää komissiolle ohjelman, joka vastaa 5 artiklassa säädettyjä ohjelmia, ja ohjelman hyväksymistä tämän artiklan mukaisesti. Ohjelmassa on täsmennettävä maan tarjoamat zoo-

▼B

noosien ja niiden aiheuttajien tarkastuksia ja valvontaa koskevat takeet. Takeiden on vastattava vaikutukseltaan vähintään tässä asetuksessa säädettyjä takeita. Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston on oltava tiiviisti mukana valvomassa, että vastaavat valvontaohjelmat ovat olemassa kolmansissa maissa.

2. Kyseiset ohjelmat hyväksytään 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen sillä edellytyksellä, että ohjelmassa kuvattujen toimenpiteiden ja yhteisön sääntöjen mukaan sovellettavien aiheellisten vaatimusten vastaavuus osoitetaan objektiivisesti. Samaa menettelyä noudattaen voidaan sallia tässä asetuksessa säädetyille takeille vaihtoehtoiset takeet, jos ne eivät ole suotuisampia kuin yhteisön sisäiseen kauppaan sovellettavat takeet.

3. Sellaisiin kolmansiin maihin, joiden kanssa käydään kauppaa säännöllisesti, sovelletaan 5 artiklan 7 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan säännöksiä ohjelmien esittämistä ja hyväksymistä koskevien määräaikojen osalta. Kolmansiin maihin, jotka ovat aloittamassa tai uudelleen aloittamassa kaupankäyntiä, sovelletaan 6 artiklassa säädettyjä määräaikoja.

4. Liitteen I sarakkeessa 2 lueteltujen lajien alkuperäparville ja alkuperäkarjoille on tehtävä kokeet ennen elävien eläinten tai siitosmunien lähettämistä alkuperäpaikkana olevasta elintarvikealan yrityksestä. Parville ja karjoille on tehtävät kokeet liitteen I sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien havaitsemiseksi tai, jos se 1 kohdassa säädetyn vastaavia takeita koskevan tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen, 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävien zoonoosien tai niiden aiheuttajien havaitsemiseksi. Kokeen päivämäärä ja tulos on merkittävä kyseisiin tuontitodistuksiin, joita koskevat yhteisön lainsäädännössä vahvistetut mallit on muutettava vastaavasti.

5. Lopullinen määräjäsenvaltio voi 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen saada luvan vaatia siirtymäkauden ajan, että 4 kohdassa tarkoitettujen kokeiden tulosten on täytettävä samat vaatimukset kuin sen kansallisessa ohjelmassa asetetaan 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Lupa voidaan peruuttaa ja erityisiä sääntöjä kyseisistä vaatimuksista voidaan vahvistaa 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 6 kohdan soveltamista.

6. Yhteisön lainsäädännössä säädettyyn kolmansia maita, joista jäsenvaltiot voivat tuoda tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, koskevaan luetteloon hyväksyminen ja luettelossa pysyminen edellyttävät asianomaisen tuoteluokan osalta, että kyseinen kolmas maa esittää komissiolle tässä asetuksessa säädettyjä takeita vastaavat takeet.

VI LUKU

LABORATORIOT

11 artikla

Vertailulaboratoriot

1. Yhteisön vertailulaboratoriot liitteessä I olevassa sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien analysointia ja testausta varten nimetään 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Yhteisön vertailulaboratorioiden vastuualueet ja tehtävät vahvistetaan, erityisesti niiden ja kansallisten vertailulaboratorioiden toiminnan koordinointia koskevilta osin, 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansalliset vertailulaboratoriot liitteessä I olevassa sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien analysointia ja testausta varten. Laboratorioiden nimet ja osoitteet on annettava tiedoksi komissiolle.

▼B

4. Joitakin kansallisten vertailulaboratorioiden vastuualueita ja tehtäviä voidaan vahvistaa, erityisesti niiden ja jäsenvaltioissa sijaitsevien 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten laboratorioiden toiminnan koordinointia koskevilta osin, 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Laboratorioiden, laatuvaatimusten ja hyväksyttyjen testausmenetelmien hyväksyminen

1. Edellä 5 ja 7 artiklan mukaisiin valvontaohjelmiin osallistuvien laboratorioiden on näytteiden analysoimiseksi liitteessä I olevassa sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien toteamista varten:

a) oltava toimivaltaisen viranomaisen nimeämiä; ja

b) sovellettava nykyisen EN/ISO -standardin vaatimukset täyttävää laadunvarmistusjärjestelmää viimeistään 24 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta tai 24 kuukauden kuluessa uusien zoonoosien tai niiden aiheuttajien lisäämisestä liitteessä I olevaan sarakkeeseen 1.

2. Laboratorioiden on osallistuttava säännöllisesti kansallisen vertailulaboratorion järjestämiin tai koordinoimiin yhteisiin kokeisiin.

3. Liitteessä I olevassa sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintymistä koskevissa kokeissa on käytettävä kansainvälisten standardointielinten suosittelemia vertailumenetelmiä ja -käytäntöjä.

Vaihtoehtoisia menetelmiä voidaan käyttää, jos ne on validoitu kansainvälisesti tunnustettujen sääntöjen mukaisesti ja jos ne tarjoavat asiaa koskevalla vertailumenetelmällä saatavia tuloksia vastaavat tulokset.

Muitakin testausmenetelmiä voidaan hyväksyä tarpeen mukaan 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

VII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO

13 artikla

Täytäntöönpano- ja siirtymätoimenpiteet

Aiheellisia siirtymä- tai täytäntöönpanotoimenpiteitä, myös tarpeellisia muutoksia asianomaisiin terveystodistuksiin, voidaan hyväksyä 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, joka on perustettu asetuksella (EY) N:o 178/2002, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

▼B

15 artikla

Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kuuleminen

Komissio kuulee Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista kaikissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, joilla voi olla merkittävä vaikutus kansanterveyteen, ja erityisesti ennen kuin se ehdottaa 4 artiklan mukaisia yhteisön tavoitteita tai 8 artiklan mukaisia erityisiä valvontamenetelmiä.

16 artikla

Rahoitusjärjestelyt

1. Komissio antaa kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Kertomuksessa esitetään:

a) voimassa olevat yhteisön ja kansallisen tason järjestelyt zoonoosien ja zoonoosien aiheuttajien valvomiseksi toteutettujen toimenpiteiden rahoittamiseksi; ja

b) tällaisten järjestelyjen vaikutus kyseisten toimenpiteiden tehokkuuteen.

3. Komissio liittää tarvittaessa kertomukseensa aiheellisia ehdotuksia.

4. Jäsenvaltiot avustavat pyynnöstä komissiota kaikin tarvittavin keinoin tämän laatiessa kertomustaan.

VIII LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Yhteisön tarkastukset

1. Komission asiantuntijat tekevät tarkastuksia paikan päällä yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa varmistaakseen, että tämän asetuksen säännöksiä, sen nojalla annettuja sääntöjä ja mahdollisia suojatoimenpiteitä sovelletaan yhdenmukaisesti. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastuksia suoritetaan, on avustettava asiantuntijoita kaikin tarvittavin keinoin näille kuuluvien tehtävien suorittamisessa. Komissio antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot tarkastusten tuloksista.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti ne, joilla säännellään kansallisten viranomaisten kanssa tehtävää yhteistyötä, annetaan 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Zoonoosit ja niiden aiheuttajat, joiden esiintyvyyden vähentämiseksi on asetettava 4 artiklan mukaiset yhteisön tavoitteet

1. Zoonoosi tai zoonoosin aiheuttaja	2. Eläinpopulaatio	3. Elintarvikeketjun vaihe	4. Tavoite asetettava viimeistään (päivämäärä) (*)	5. Testaus ehdottomasti aloitettava (päivämäärä)
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Lajin *Gallus gallus* jalostusparvet	Alkutuotanto	12 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä	►**M1** 18 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä ◄
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Munivat kanat	Alkutuotanto	24 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä	18 kk:n kuluttua sarakkeessa 4 tarkoitetusta päivämäärästä.
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Broilerit	Alkutuotanto	36 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä	18 kk:n kuluttua sarakkeessa 4 tarkoitetusta päivämäärästä.
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Kalkkunat	Alkutuotanto	48 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä	18 kk:n kuluttua sarakkeessa 4 tarkoitetusta päivämäärästä
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Teurassiat	Teurastus	48 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä	18 kk:n kuluttua sarakkeessa 4 tarkoitetusta päivämäärästä
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Siitossiat	Alkutuotanto	60 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä	18 kk:n kuluttua sarakkeessa 4 tarkoitetusta päivämäärästä

(*) Näiden päivämäärien osalta oletetaan, että esiintyvyyttä koskevat vertailukelpoiset tiedot ovat käytettävissä vähintään 6 kuukautta ennen tavoitteen asettamista. Jos näitä tietoja ei ole käytettävissä, tavoitteen asettamispäivää lykätään vastaavasti.

▼B

LIITE II

LIITTEESSÄ I LUETELTUJEN ZOONOOSIEN JA NIIDEN AIHEUTTAJIEN VALVONTA

A. **Kansallisia valvontaohjelmia koskevat yleiset vaatimukset**

Ohjelmassa on otettava huomioon zoonoosin ja/tai sen aiheuttajan luonne sekä kunkin jäsenvaltion erityinen tilanne. Ohjelman osalta on noudatettava seuraavaa:

a) siinä on ilmoitettava ohjelman tavoite ottaen huomioon kyseisen zoonoosin tai sen aiheuttajan merkitys;

b) sen on täytettävä B osassa säädetyt näytteenottoa koskevat vähimmäisvaatimukset;

c) sen on täytettävä aiheellisissa tapauksissa C—E osassa säädetyt erityisvaatimukset; ja

d) siinä on täsmennettävä seuraavat seikat:

1. *Yleiset vaatimukset*

1.1 Kyseisen zoonoosin tai sen aiheuttajan esiintyminen jäsenvaltiossa; tässä on viitattava erityisesti direktiivin 2003/99/EY 4 artiklan mukaisen seurannan yhteydessä saatuihin tuloksiin.

1.2 Maantieteellinen alue tai aiheellisissa tapauksissa epidemiologiset yksiköt, joissa ohjelma toteutetaan.

1.3 Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten rakenne ja organisaatio.

1.4 Hyväksytyt laboratoriot, joissa ohjelmassa otetut näytteet analysoidaan.

1.5 Zoonoosin tai sen aiheuttajan tutkimisessa käytettävät menetelmät.

1.6 Viralliset tarkastukset (myös näytteenottokaavat) rehujen, parvien ja/tai karjojen osalta.

1.7 Viralliset tarkastukset (myös näytteenottokaavat) muissa elintarvikeketjun vaiheissa.

1.8 Toimivaltaisten viranomaisten erityisesti kansanterveyden suojaamiseksi toteuttamat toimenpiteet niiden eläinten tai tuotteiden osalta, joissa on havaittu zoonooseja tai niiden aiheuttajia; sekä toteutetut ennalta ehkäisevät toimenpiteet, kuten rokotukset.

1.9 Asiaa koskeva kansallinen lainsäädäntö, myös 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua toimintaa koskevat kansalliset säännökset.

1.10 Kansallisen valvontaohjelman puitteissa elintarvikealan ja rehualan yrityksille myönnettävä rahoitusapu.

2. *Ohjelman kattamia elintarvikealan ja rehualan yrityksiä koskevat vaatimukset*

2.1 Ilmoitettujen lajien ja niistä saatujen tuotteiden tuotantorakenne.

2.2 Rehuntuotannon rakenne.

2.3 Kotieläintalouden hyvien käytäntöjen oppaat tai muut ohjeet (pakolliset tai vapaaehtoiset), joissa määritellään ainakin:

— hygieniasta huolehtiminen tilalla,

— toimenpiteet, joilla ehkäistään tartunnat eläimistä, rehusta, juomavedestä ja tilojen työntekijöistä ja

— hygieniavaatimukset kuljetettaessa eläimiä tilalle ja sieltä pois.

2.4 Eläinlääkärin rutiinitarkastukset tiloilla.

2.5 Tilojen rekisteröinti.

2.6 Tilojen kirjanpito.

2.7 Lähtevien eläinten saatteena olevat asiakirjat.

2.8 Muut asiaankuuluvat toimenpiteet, joilla varmistetaan eläinten jäljitettävyys.

▼B

B. **Näytteenottoa koskevat vähimmäisvaatimukset**

1. Kun 5 artiklassa tarkoitettu asiaa koskeva valvontaohjelma on hyväksytty, elintarvikealan toimijan on otatettava näytteitä ja annettava analysoida ne liitteessä I olevassa sarakkeessa 1 lueteltujen zoonoosien tai niiden aiheuttajien tutkimiseksi noudattaen taulukossa jäljempänä säädettyjä näytteenoton vähimmäisvaatimuksia.

1. Zoonoosi tai zoonoosin aiheuttaja	2. Eläinpopulaatio	3. Tuotantovaiheet, jotka näytteenoton on katettava
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Lajin *Gallus gallus* jalostusparvet	
	— kasvatusparvet	— päivän ikäiset untuvikot — 4 viikon ikäiset untuvikot — nuorikot 2 viikkoa ennen munituksen aloittamista tai siirtoa munitusyksikköön
	— täysikasvuisen jalostussiipikarjan parvet	— munituskaudella joka toinen viikko
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Munivat kanat	
	— kasvatusparvet	— päivän ikäiset untuvikot — nuorikot 2 viikkoa ennen munituksen aloittamista tai siirtoa munitusyksikköön
	— munivien kanojen parvet	— munituskaudella joka 15. viikko
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Broilerit	— teurastettavaksi lähtevät linnut (*)
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Kalkkunat	— teurastettavaksi lähtevät linnut (*)
Kaikki salmonellan serotyypit, joilla on kansanterveydellistä merkitystä	Siat: — siitossiat — teurassiat	 — teurastettavaksi lähtevät eläimet tai teurastamolla olevat ruhot — teurastettavaksi lähtevät eläimet tai teurastamolla olevat ruhot

(*) Näytteiden analyysitulosten on oltava tiedossa, ennen kuin eläimet lähtevät teurastettavaksi.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyillä vaatimuksilla ei rajoiteta ante mortem -tarkastusta koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimusten soveltamista.

3. Analyysin tulokset on kirjattava ja niihin on liitettävä seuraavat tiedot:

   a) näytteenottopäivä ja -paikka sekä

   b) parven/karjan tunnistetiedot.

▼B

4. Immunologista testausta ei saa käyttää, jos eläimet on rokotettu, ellei todisteta, että käytetty rokote ei vaikuta sovellettuun testausmenetelmään.

C. **Lajin *Gallus gallus* jalostusparvia koskevat erityisvaatimukset**

1. Jäljempänä 3—5 kohdassa säädetyt toimenpiteet on toteutettava aina kun B osan mukaisesti suoritettu näyteanalyysi osoittaa *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -bakteerin esiintymisen *Gallus gallus* -lajin jalostusparven linnuissa 2 kohdassa säädetyissä olosuhteissa.

2. a) Jos toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt B osan mukaisesti otettujen näytteiden analysoimiseksi käytetyn menetelmän, se voi vaatia, että 3—5 kohdassa säädetyt toimenpiteet toteutetaan kun tällainen analyysi osoittaa *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -bakteerin esiintymisen.

   b) Muissa tapauksissa 3—5 kohdassa säädetyt toimenpiteet on toteutettava aina kun toimivaltainen viranomainen vahvistaa *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -bakteerin esiintymistä koskevan epäilyn, joka perustuu B osan mukaisesti suoritettuun näyteanalyysiin.

3. Parven hautomattomat munat on hävitettävä.

   Kyseisiä munia saa kuitenkin käyttää ihmisravinnoksi, jos ne käsitellään tavalla, joka takaa *Salmonella enteritidis*- ja *Salmonella typhimurium* -bakteerien hävittämisen elintarvikehygieniasta annetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

4. Kaikki parven linnut — myös päivän ikäiset untuvikot — on teurastettava tai hävitettävä salmonellan leviämisriskin pienentämiseksi pienimpään mahdolliseen. Teurastaminen on suoritettava elintarvikehygieniasta annetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Tällaisista linnuista saadut tuotteet voidaan saattaa markkinoille ihmisravinnoksi elintarvikehygieniaa koskevan lainsäädännön ja, sitten kun se tulee sovellettavaksi, E-osan mukaisesti. Mikäli tuotteita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, ne on käytettävä tai hävitettävä muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinsivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti. ([1])

5. Jos *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -tartunnan saaneista parvista peräisin olevia siitosmunia on edelleen hautomossa, ne on hävitettävä tai käsiteltävä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti.

D. **Munivien kanojen parvia koskevat erityisvaatimukset**

1. 72 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta munia saa käyttää suoraan ihmisravinnoksi (syötäväksi tarkoitettuina kananmunina) vain, jos ne ovat peräisin munivien kanojen kaupallisesta parvesta, joka on mukana 5 artiklan nojalla laaditussa kansallisessa ohjelmassa ja joka ei ole virallisen rajoituksen alainen.

2. Sellaisista parvista, joiden terveystilannetta ei tiedetä, joiden epäillään olevan infektoituneita tai jotka ovat infektoituneita, peräisin olevia munia, saa käyttää ihmisravinnoksi vain, jos ne käsitellään tavalla, joka takaa kaikkien kansanterveydellisesti merkityksellisten salmonellan serotyyppien hävittämisen elintarvikehygieniasta annetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

3. Infektoituneiden parvien lintuja teurastettaessa tai hävitettäessä on toteutettava toimenpiteitä zoonoosien leviämisriskin pienentämiseksi pienimpään mahdolliseen. Teurastaminen on suoritettava elintarvikehygieniasta annetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Tällaisista linnuista saadut tuotteet voidaan saattaa markkinoille ihmisravinnoksi elintarvikehygieniaa koskevan lainsäädännön ja, sitten kun se tulee sovellettavaksi, E osan mukaisesti. Mikäli tuotteita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, ne on käytettävä tai hävitettävä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti.

E. **Tuoretta lihaa koskeva erityisvaatimus**

1. Liitteessä I luetelluista eläimistä peräisin olevaa tuoretta siipikarjanlihaa ei saa 84 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta saattaa markkinoille ihmisravintona käytettäväksi, ellei se täytä seuraavaa vaatimusta:

   ”Salmonella: 25 grammassa lihaa ei esiinny salmonellaa”.

([1]) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 808/2003 (EUVL L 117, 13.5.2003, s. 1).

▼B

2. Tätä vaatimusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan viimeistään 72 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Säännöissä täsmennetään erityisesti näytteenotto- ja analyysimenetelmät.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaista vaatimusta ei kuitenkaan sovelleta tuoreeseen siipikarjanlihaan, joka on tarkoitettu teolliseen lämpökäsittelyyn tai muuhun sellaiseen käsittelyyn, jossa salmonella hävitetään elintarvikehygieniasta annetun yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

▼B

LIITE III

Kansanterveydellisesti merkityksellisten salmonellan serotyyppien määrittelyä koskevat erityisperusteet

Määriteltäessä sitä, mitkä ovat ne kansanterveydellisesti merkitykselliset salmonellan serotyypit, joihin sovelletaan yhteisön tavoitteita, on otettava huomioon seuraavat perusteet:

1. yleisimmät salmonellan serotyypit ihmisillä esiintyvässä salmonelloosissa EY:n valvontajärjestelmien avulla kerättyjen tietojen pohjalta,

2. infektioreitti (eli serotyypin esiintyminen asianomaisissa eläinpopulaatioissa ja rehussa),

3. liittyykö serotyyppiin nopea ja äskettäin havaittu kyky levitä ja aiheuttaa tauteja ihmisissä ja eläimissä,

4. liittyykö serotyyppiin lisääntynyt virulenssi esimerkiksi invasiivisuuden suhteen tai ihmisissä esiintyvien infektioiden asianmukaisten hoitomuotojen vastustuskyky.